

Publicerad 2015-04-28 22:08 av Lili Samuelsson

sov nu och låt mig vaka över din oro.

visste du att världen byter skepnad när natten tränger undan dag och låter resor börja.

jag drömde ofta om ditt hår. det låg mellan mina fingrar och jag lät det sträva dras genom. lät din skäggstubb kikna längs min hakas ås.

tänk att jag skulle se dig som ett motljus, låta dig falla djupare in i än någonsin förr. det är vattnet som kluckar in emot strand och jag har funnit att även jag kan älska en svår hålla om den är på rätt sida om havet.

visste du att jag är tvungen att se mig såsom du ser mig och att jag då fann mig själv. som jag alltid varit. levande, utan det skeva som min spegelbild återger. lägg dig här och jag skall valla vargen i natten och låta dig sova i ro. för du fyller mig med bredden av din trygga hand och jag vaggar sömnen in i oss.

tänk att det regnar utanför fönstret som står en aning på glänt. det strilar längs huskroppen och i natt min vän är du och jag såren som läker. vi har kommit att bli det vi längtat efter. kommit att bli spåren att följa och nåden i att ha funnit väntan värd att fånga in.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten